

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF NEW JERSEY

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

Πρός τόν εὐλαβέστατον Ἱερόν Κλήρον,
Τούς Ἐντιμοτάτους Ἀρχοντας τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου,
Τούς Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων,
Τάς Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων,
Τούς διδάσκοντας καί διδασκομένους τῶν Κατηχητικῶν καί Ἑλληνικῶν Σχολείων,
Τάς Ὄργανώσεις τῆς Νεολαίας καί ἅπαν τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἱερσέης.

*«Δύο λευτεριές πού σμίγουνε μέσα στήν ἴδια μέρα...
ἡ λευτεριά τοῦ Ἑλληνα καί ἡ λευτεριά τοῦ ἀνθρώπου»
(Κ. Παλαμᾶς)*

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ 25^η Μαρτίου ἀποτελεῖ γιά κάθε ἑλληνική ὀρθόδοξη ψυχή ἡμέρα θρησκευτικῆς εὐφροσύνης ἀλλά καί ἱστορικῆς μνήμης, ἡμέρα διπλῆς ἐορτῆς, τῆς προσωπικῆς καί συνάμα τῆς ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας. Ὁ ἑλληνικός λαός, μέ ἀπαράμιλλη σοφία, συνδύασε τήν ἀπαρχή τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ τοῦ ἀγῶνα μέ τήν ἐορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ταυτίζοντας ἔτσι τήν ἀπαρχή τῆς σωτηρίας τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων μέ τήν ἀπαρχή τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Κοινό στοιχεῖο τῶν δύο αὐτῶν γεγονότων εἶναι ἡ ἀνυπολόγιστη καί εὐλογημένη ἀξία τῆς ἐλευθερίας καί, ὅπως πολύ σωστά ἀποτυπώνει ὁ ποιητής, εἶναι

*«δύο λευτεριές πού σμίγουνε μέσα στήν ἴδια μέρα...
ἡ λευτεριά τοῦ Ἑλληνα καί ἡ λευτεριά τοῦ ἀνθρώπου».*

Στόν Εὐαγγελισμό, ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας σαρκώνεται μέ τή συγκατάθεση τῆς Παναγίας στό χαρμόσυνο μήνυμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ γιά τόν ἐρχομό τοῦ Βασιλιᾶ τῆς Ζωῆς καί τῆς Ἀνάστασης, τοῦ Θεοῦ καί Λόγου. Τό «γένειτό μοι κατά τό ῥῆμα σου», πού λέει ταπεινά ἡ ἀειπάρθενος Μαρία, γίνεται Εὐαγγελισμός τῆς σωτηρίας ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τῆς νίκης κατά τοῦ θανάτου καί τῆς δυνατότητας ἐπιστροφῆς του στόν χαμένο παράδεισο. Κλείνει ὀριστικά τό κεφάλαιο τῆς φθορᾶς καί τῆς ὑποδούλωσης στήν ἁμαρτία καί ἀνοίγει τό κεφάλαιο τῆς λύτρωσης καί τῆς ἐλευθερίας.

Ὅχι τυχαία, λοιπόν, ὁ Εὐαγγελισμός γίνεται αἰῶνες μετά μήνυμα ἀνάστασης τοῦ ὑπόδουλου ἑλληνικοῦ γένους, γεμίζοντας τίς ψυχές τῶν Ἑλλήνων μέ τήν ἐλπίδα ὅτι ἡ Παναγία ὡς «Υπέρμαχος Στρατηγός», θά τοῦς βοηθήσει στόν δίκαιο Ἀγῶνα τους. Ὅπως χαρακτηριστικά διαλαλοῦσε ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Θεός ὑπόγραψε γιά τήν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος καί δέν παίρνει πίσω τήν ὑπογραφή Του. Ὁ Εὐαγγελισμός τοῦ ἔτους 1821, λοιπόν, ἀποτελεῖ ἀναμφίβολα τήν ἀπαρχή τοῦ ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων γιά τή λευτεριά, καθῶς παίρνει σάρκα καί ὀστᾶ ἡ ἀπόφασή τους νά ἀποτινάξουν τήν τυραννία τῆς μακρόχρονης σκλαβιάς καί νά διεκδικήσουν τήν αὐτοδιάθεσή τους.

Στους τέσσερις σκοτεινούς αιώνες της δουλείας του ελληνικού έθνους πού προηγήθηκαν, ή Ορθόδοξη Έκκλησία, ως θεσμός και ως χώρος, στάθηκε αληθινή κιβωτός του, διασώζοντας τή γλώσσα, τήν έθνική και θρησκευτική συνείδηση και τίς παραδόσεις του ελληνικού λαού, ένώνοντας τον υπόδουλο λαό σέ σύνολο, διατηρώντας τήν έπαφή του με τό μακρινό ένδοξο παρελθόν του και τρέφοντας τον με τήν έλπίδα της λευτεριάς. Αλλά και τά έθνικοαπελευθερωτικά κηρύγματα των Έλλήνων Διαφωτιστών, του Ρήγα Φεραίου, του Άδαμάντιου Κοραή και του Πατρο-Κοσμᾶ του Αιτωλοῦ έγιναν οί σπίθες πού φώτισαν τίς μαυρισμένες ψυχές των υπόδουλων Έλλήνων. Έτσι, προετοιμασμένοι και φλογεροί, οί Έλληνες ξεσηκώθηκαν χωρίς κανέναν μαθηματικό ύπολογισμό και μέ ελάχιστα μέσα - πέτρες, καριοφίλια, σπαθιά και μπουρλότα- άπέναντι σέ μία Αυτόκρατορία. Η ψυχή πολεμᾶ τήν ύλική ύπεροχή, ή ανάγκη για έλευθερία τή βαρβαρότητα και τήν τυραννία.

Πρωταγωνιστής αὐτοῦ τοῦ ένδοξου άγώνα ένας όλόκληρος λαός, πού σηκώνει τό κεφάλι άπέναντι στον αίμοβόρο κατακτητή του μέ μοναδικό στήριγμα τήν πίστη στον Θεό. Ένα όλόκληρο έθνος, μέ τήν κραυγή και τήν άπαιτήση «**ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ἡ ΘΑΝΑΤΟΣ**» νά ύψώνεται σαν λάβαρο σέ στεριά και θάλασσα, ξεκινᾶ τον δύσκολο άγώνα του, υπό τήν ήγεσία ανθρώπων σεβαστών, κληρικῶν και λαϊκῶν, μέ φλογερή καρδιά και πύρινο λόγο. Πολλοί είναι αὐτοί πού κατορθώνουν νά ένσαρκώσουν τά ιδανικά στον πιο ύψηλό βαθμό και νά αναδειχθοῦν σέ σύμβολα άπαράμιλλου θάρρους: ό Κολοκοτρώνης, ό Μακρυγιάννης, ό Καραϊσκάκης, ό Νικηταράς, ό Παπαφλέσσας, ό Διάκος στήν Άλαμάνα και ό Άνδρουτσος στό Χάνι της Γραβιάς, ό Καραϊσκάκης στήν Άράχοβα, ό Ψαριανός πυρπολητής Κανάρης, ό Μιαούλης, ή Μπουμπουλίνα, ή Μαντώ Μαυρογένους και τόσο άλλοι γνωστοί και άγνωστοι άγωνιστές.

Πολλές φορές, ώστόσο, από τότε και μέχρι σήμερα ή Έλλάδα βρέθηκε στό στόχαστρο άλλων λαῶν -κυρίως γειτονικῶν- πού έποφθαλμιοῦν μέ προκλητικό και άνεπίτρεπτο τρόπο όχι μόνον έδάφη, άλλα και τήν ίδια της τήν ιστορία. Τό τελευταίο διάστημα, μάλιστα, αναδύθηκε στήν επικαιρότητα για μία ακόμη φορά τό λεγόμενο «Μακεδονικό ζήτημα», μέ άφορμή τίς εξελίξεις στίς διπλωματικές σχέσεις μεταξύ της Έλλάδος και των Σκοπίων, για τή χρήση του όρου «Μακεδονία» στήν όνομασία του συγκεκριμένου κράτους. Δυστυχώς, οί βόρειοι γείτονες, σέ κάθε ευκαιρία πού τους δίνεται, θέλουν νά άρπάξουν και νά εκμεταλλευτοῦν ό,τι είναι δυνατόν. Μέ τήν πλαστογράφηση της ιστορίας, επιδιώκεται ή δημιουργία ενός κρατιδίου, τό όποιο σφετερίζεται μέ θρασύτατο τρόπο τό όνομα και τήν ελληνική ιστορία, προκειμένου νά επιβιώσει. Για όσους, έστω και στοιχειωδώς, γνωρίζουν τά γεγονότα, είναι ξεκάθαρο ότι ή ιστορία της Μακεδονίας είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής ιστορίας.

Έφιστᾶται όμως ή μελέτη και ή βαθιά γνώση της ιστορίας μας, ή έπαγρύπνηση και ή έγκατάλειψη του έφησυχασμοῦ. Αὐτά είναι τά πιο άποτελεσματικά όπλα για τήν αντιμετώπιση κάθε ανιστόρητης έπιβουλης έναντίον της Μακεδονίας μας. Οί άπανταχοῦ Έλληνες, ως συνεχιστές των ήρώων του '21, βροντοφωνάζουν και άπαιτοῦν: «**Καμία παραχώρηση του όνόματος της Μακεδονίας**» και ότι «**Η Μακεδονία ήταν, είναι και θά είναι πάντα ελληνική**». Είναι άπαιτήση των ψυχῶν των Μακεδονομάχων, που έδωσαν τή ζωή τους και έχυσαν τό αίμα τους για μία Μακεδονία έλεύθερη και ελληνική. Αποτελεῖ έθνικό χρέος, λοιπόν, όλων των Έλλήνων, ή διαφύλαξη της ιστορικής μας μνήμης.

Οί Έλληνες αγαπᾶμε βεβαίως όλους τους λαούς, και ειδικά τους γειτονικούς, και τό έχουμε άποδείξει πολλές φορές. Τό ελληνικό Έθνος πιστεύει σταθερά στό δίκαιο. Δέν έποφθαλμιᾶ κανενός

